

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XIII. Quomodo Petrus Mongus Henoticum Zenonis amplexus est, &
Proterianis se conjunxit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

τῶ καὶ ἐὼν διὰ τινὰ εἶσαν τὸ δῆμος διάγωνα. Ἄ
ὁ μὲν τιμώθεος τοῖς βασιλέως κελδίμα-
σι, τὸν οὐκ εἶον κατελήθηθ' ἱρόνον.

ob seditionem populi tunc Canopi de-
gebat, revocavit. Timotheus igitur
Imperatoris iussu sedem suam recupe-
ravit.

Κεφ. ιβ'.

CAP. XII.

Πρὸς ἰωάννην ἑτά μετὰ τιμώθεον τῆς ἀλεξανδρίων τῆς οὐκ εἶον
καταγόμην, ὅπως τε τὸν ὁ ζήτων ὡς ἐπισημάντα
ἀπιδουρῆ, πέρην ἢ τῶ μολῶν τῶ ἀλεξανδρίων ἐρχο-
ρίζει.

De Joanne, qui Episcopatum Alexandria post
Timotheum gubernavit. Quomodo eum
Zeno tanquam perjurum eiecit, & Petro
Mongoeandem sedem restituit.

Ἐκ βαλῆς ἡ ὀνίαν ἰωάννης πρεσβύτερος
οἰκονομεῖν τεταγμῶν τὸν σεβάσμιον
καὶ τὸν ἀγίον πατέρα καὶ βαπτιστὴν ἰωάννην,
τῶ βασιλέως κατὰ λαμβάνει, πρεσβύτων
ἢ εἰ συμβῆ τὸν ἐπίσκοπον ἐξ ἀνδρῶν ἀπ-
ελευθέρων, ἔξον ἢ τοῖς τῶ ἀλεξανδρῶν οὐκ εἶον
πατέρα ἀλλὰ πατέρα ὃν ἀν ἐπέλοιεν ὅς ἐ-
αυτῶ μὲν ἰωάννην τῶ Ἰησοῦ, ὡς ζα-
χαρίας φησιν, ἐφωράθη τῶ βασιλέως
καὶ ὁρκεῖται ὑποχωρῶν μὴ πόρε τὸν τῆς ἀλεξανδρέ-
ων ἐπισημάνει ἱρόνον, ἀνὰ τὴν οὐκ εἶον ἐπανα-
ζεύξαι καὶ θεασίει γε βασιλέως, μὲν τελευ-
τῶν τιμώθεον, ἐκείνον ἐπίσκοπον ζήτων ὃν ἀν ὁ
κληρῶν καὶ τὸ κοινὸν Ἰησοῦ. ὅσα εἰ μακρὰν
ἡ τελευτήσαντ' ὁ τιμώθεον, ὁ ἰωάννης χη-
μαλὰ δὲ ὡς τῶ αὐτῶ ζαχαρία γέγραπται,
καὶ ἐς τὰ ὡμοσμένα τῶ βασιλεῖ ἀλογήσας,
ἐς ἐπίσκοπον τῶ ἀλεξανδρῶν πατέρα ἀλλὰ
ἀπερὸ βασιλέως γνῶς, ἐκείνον μὲν ἀπελα-
θῆναι κελύει ὑποθήκη δέ τινων πρεσβύτων
σιν παρὸς τῆς ἀλεξανδρέως γράφει, ἢν παρ
ἐνωλικὸν κέλῃκε, θεασίει δὲ ἀποδοθῆναι πέ-
τρῶν τὸν ἱρόνον τῆς ἀλεξανδρῶν, ἔπειτα ὃν τῶ
καθ' ὑποσημάνει, καὶ τῆς τ' μοίρας πρεσβύτων
ἐς κοινῶν δέξοιτο.

Ioannes verò Presbyter & Oecono-
mus venerabilis Ecclesie sancti Joan-
nis Præcursoris & Baptiste, consilio
quorundam Alexandrinorum, Legatus
missus est Constantinopolim, petiturus
à Principe, ut si forte Episcopus ipso-
rum è vivis abiisset, liceret civibus Alexan-
drinis eum, quem vellent, Episcopum
eligere. Hic tamen sicuti Zacharias
scribit, Episcopatum sibi et ipsi ambi-
re ab Imperatore deprehensus est.
Cumque se iurejurando obstrinxisset,
nunquam se Alexandrinam sedem af-
fectaturum esse, in patriam reversus est.
Imperator verò lege lata lanxit, ut post
mortem Timothei is esset Episcopus,
quem Clerus & populus suffragiis suis
elegissent. Haud multo post, mortuo
Timotheo, idem Joannes datà pecuniâ
ut ab eodem Zacharia relatum est, &
iurejurando, quo se apud Principem
obstrinxerat contempto, Episcopus A-
lexandriæ constituitur. Quod ubi
comperit Imperator, illum quidem e-
jici præcepit. Quorundam autem
suasû, allocutionem scripsit ad Alexan-
drinos, quam Henoticum appellavit.
Iussitque ut Alexandrina sedes Petro
restitueretur, dummodo ille Henotico
suo subscribere, & Proterianos in com-
munionem suscipere voluisset.

Κεφ. ιγ'.

CAP. XIII.

Ὁς πέρην ὁ μολῶν δέχεται τὸ ἱερωτικὸν ζῆταν, καὶ τοῖς
ἀπὸ παροῦσιν συνάσσει.

Quomodo Petrus Mongus Henoticum Zenonis
amplexus est, & Proterianus se con-
iunxit.

Τὴν τὴν οἰκονομίαν γνώμη σιωπεθῆ-
μένην ἀκακίᾳ τῆς βασιλίδος Ἰη-
σοῦς, περιγάμῃ δὲ ἀποκομίζει, ὑπαρχῶν
τῆς αἰγύπτου χειροποιεῖς ὅσις παρὰ τὸν
τῆ ἀλεξανδρῶν, παρὰ τὸν ἰωάννην
ἀποκομίζει, ἐν ἑνὶ γὰρ τῶ ὡς τῶ, καὶ πείθει
δὲ ἐξ αὐτῶν παρὰ τὸν ἰωάννην, παρὰ τὸν
ἡ τῆς διεσώσας, δέχεται ἰωάννην τὴν εἰρημίνην
παρὰ τὸν ἰωάννην, ὑπογράφει τὴν αὐτῆ ὑπαρχῶν

Hanc dispositionem, concilio Aca-
cii Regiæ urbis Episcopi factam,
Pergamius, qui Præfectus Ægypti con-
stitutus fuerat, secum detulit. Is cum
Alexandriam appulisset, Joannemque
fuga elapsam esse didicisset, in collo-
quium venit cum Petro: Suasitque ei,
ut Zenonis allocutionem, & eos, qui ab
iplo dissentiebant, susciperet. Petrus
itaque suprâ memoratam allocutionem
suscepit, eique subscripsit. Eos verò, qui

ab ipso dissidebant, suscepturum se in A
 communionem pollicitus est. Nec
 multo post, cum publica festività age-
 retur Alexandria, & Zenonis Heno-
 ticum omnes communi consensu am-
 plecterentur, Petrus Proterianos quo-
 que in communionem recepit. Cum-
 que ipse in Ecclesia allocutionem fecit
 ad populum, Zenonis quoque allo-
 cutionem recitavit, quæ sic habet.

CAP. XIV.

Zenonis Henoticum sive unitivum
 editum.

Imperator Cæsar Flavius Zeno, pius, B
 victor, triumphator, maximus, sem-
 per Augustus, Reverendissimis Epi-
 scopis & Clericis ac Monachis & Po-
 pulis, per Alexandriam & per Ægy-
 ptum Libyam ac Pentapolim consti-
 tutis. Cum initium & confirmatio-
 nem, vim & scutum inexpugnabilem
 Imperii nostri esse intelligamus solam re-
 ctam ac veram fidem, quam trecenti
 quidem & octodecim sancti Patres Ni-
 cææ congregati, divina inspiratione ex-
 posuerunt: Centum verò & quinquag-
 inta itidem sancti Patres Constanti-
 nopolitani collecti confirmarunt: diu no-
 stique, omni studio ac diligentia & le-
 gibus nostris id agimus, ut ubique lo-
 corum sancta Catholica & Apostolica
 Dei Ecclesia, quæ incorrupta atque
 immortalis est mater sceptrorum no-
 strorum, per illam quam dixi fidem
 multiplicetur: utque pii populi, in pa-
 ce & in ea, quæ circa Deum est concor-
 dia perseverantes, unà cum Deo cha-
 rissimis Episcopis, & Religiosissimis
 Clericis, & Archimandritis ac Mona-
 chis, acceptas Deo preces offerant pro
 Imperio nostro. Quamdiu enim ma-
 gnus Deus & Servator noster Jesus
 Christus, qui ex sancta Virgine ac Dei
 genitrice Maria incarnatus & natus est,
 concinentem omnium nostrum glori-
 ficationem cultumque approbaverit
 & benigne susceperit, omnes quidem
 hostes conterentur ac delebuntur: u-
 niversæ autem gentes nostræ, quæ se-
 cundum Deum est, potestati colla sub-
 mittent: Pax denique, & quæ ex pace
 proveniunt bona, cæli temperies, fru-
 gum ubertas, & quæcunque alia com-
 moda, hominibus donabuntur. Cum
 ergo irreprehensibilis fides, & nos, &
 Rempublicam Romanam ita conser-
 vet, preces nobis oblatæ sunt à religi-
 osum Archimandritis & Eremitis,
 & aliis reverendis hominibus, qui

ἢ καὶ τὰς ἀπ' ἐναντίας δέχεσθαι. καὶ ὅτι ἐν τα-
 νηγύσεως δημοσίως ἀνά τὴν ἀλεξάνδρειαν
 ἔσης, πάλιν τε τὸ καλὸν ἐν ἰτακίᾳ
 νῦν παρὰ τῶν, δέχεται πέτεσθαι καὶ τῶν
 ἐκ τῆς πρόσθεν μοίρας καὶ πᾶσι προσ-
 νησι, πρὸς τὸν λαὸν συντάξας Ἰπὶ τῆς ἐκ-
 κλησίας, ἀναγνώσκει τὴν ζήνωνος προσ-
 νησι, ἔχουσιν ὡδε.

Κεφ. ιγ'.

τὸ ἰτακίαν ζήνωνος.

Αγιοκράτωρ καὶ ἰσαρε ζήνων, δις ἐβίβης κα-
 λῆς, τριταξίαν, μέγιστον, ἀεικέ-
 λος, ἀγύγαστον, τοῖς καὶ ἀλεξάνδρειαν καὶ
 αἰγυπτον καὶ λιβύην καὶ πεντάπολιν ἐν ἰτακί-
 ατοῖς ἐπισκόποις καὶ κληρικοῖς, καὶ μνα-
 χοῖς καὶ λαοῖς, δεχόμενος καὶ σύστασιν, δὴ
 μὴ τε καὶ ὅπλον ἀκατάμαχον τῆς ἡμετέρας
 εἰδότες βασιλείας τὴν μόνην ὀρθὴν καὶ ἀ-
 θηνὴν πᾶσι, ἢ πᾶσι διὰ τῆς θείας ἐπιφοιτήσεως
 ἔξεδεῖν μὲν οἱ ἐν νικαῖα συναθροισθέντες τῶν
 ἀγιοπατέρων, ἐβεβαίωσαν ἢ καὶ οἱ ἐν κοινῶν
 ἴνε πόλιν ῥη' ὁμοίως ἀγιοπατέρες συνελθόν-
 τες, νύκτωρ καὶ κατ' ἡμέραν, πάση προσ-
 χῆ καὶ σπουδῇ καὶ νόμοις κεχρημένα, πᾶσι
 νεοδὲ ἀυτῆς τὴν ἀπανταχόσε ἁγίαν Ἐκ-
 κλησίαν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν, τὴν
 ἀφθάρτην καὶ ἀτελεύτητον μήτραν τῶν ἡμε-
 τέρων σκηπτῶν, εἰρήνην τε καὶ τῆσδε θεο-
 μονίας τὰς εὐσεβεῖς λαοὺς διαμείνας, ἐν πρῶ-
 δέκλεις τὰς ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας βασιλείας ἰτα-
 κίας προσφέρειν, σὺν τοῖς θεοφιλεστάτοις
 Ἰπσκοποῖς καὶ θεοσεβέστατοις κληρικοῖς, καὶ
 δερχιμανδρίταις καὶ μονάζουσιν, πρὸς μεγα-
 λαν θεῶν, καὶ σωτηρίαν ἡμῶν ἰσοῦ χριστοῦ, τοῦ
 τῆς ἁγίας παρθένου καὶ θεοτοκου μαρίας σα-
 κωθέντος καὶ τεχθέντος, τὴν ἐκ συμφυ-
 νίας δοξολογίαν τε καὶ λατρίαν ἡμῶν ἐπι-
 νῶντος, καὶ ἐτοιμῶς δεχομένα, τὰ μὲν τῶν
 πολεμίων ἐκτεινήσει καὶ ἔξαιρέσει, ἵνα
 γὰρ πάντες ἢ τὸν οὐκ εἰδὸν ὑποκλινοῦσιν ἀνχίνα
 τὰ ὑμετέρω καὶ θεὸν κοῦτε εἰρήνην ἢ, καὶ τὰ
 ἐκ ταύτης ἀγαθὰ, ἀέρον τε ευχερασία, καὶ
 καρπῶν εὐφορία, καὶ τὰ ἄλλα ἢ τὰ λυσί-
 λέντα τοῖς ἀνθρώποις φιλοτιμηθήσεται. ἔ-
 τως ἐν τῆς ἀμαρτηρίας πνεύματι καὶ τῶν
 ῥωμαϊκῶν παρὰ τὴν πρῶτον πρῶτον, δει-
 σεις ἡμῖν προσκομιδήσαν παρὰ θεοσε-
 βῶν δερχιμανδριτῶν καὶ ἐρημιτῶν, καὶ
 ἰτακίαν